

IMF- tangó

2012 július 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ha nem a b?rünkre menne a játék, olyan lenne az egész, mint egy könny? nyári kabarétréfa. Ismét f?városunkban járt ugyanis az IMF delegációja, és ahogy apránként kitudódik: a rég nem látott nyugati elvtársak éppen ott folytatták, ahol kényszer?en abbahagyták,

{...} amikor egészen pontosan 2010. július 17-én, egy forró vasárnap délután a magyar delegáció a torkukra fagyasztotta a szót.

Két évvel ezel?tt Simor András jegybankelnök fizetésének tervezett csökkentése és a bankadó bevezetése volt az a pont, amelyen nem voltak képesek továbblendülni a globális pénzpolitika csend?rei. És most, amikor annyi civódás, szabadságharc, fegyverletétel, majd kiegyezési kísérlet után újra asztalhoz ültek Christine Lagarde asszony szürke gúnárai, a legels? probléma, mit tesz isten, megint csak a nemzeti bank függetlensége és a banki ügyletek megadóztatása lett.

Mintha nem akarna ebben az országban a bankokon és Simor András?n túl még tízmillió ember valahogyan elboldogulni. Mintha ennek a tízmillió embernek nem lennének ilyen-olyan kötelességei az állam felé, és mintha mindenki más nem lenne adófizetésre, köztehervisel?sre kötelezve. A Nemzetközi Valutaalap (IMF) mégis úgy látja, egy állam hitelképességének legf?bb fokmér?je, hogy ott mennyire érzik magukat felh?tlenül a bankok és a bankárok.

Ám azt ne higgyük, ha beadjuk a derekunkat, és holnap a Kossuth téren kidoboltatja a miniszterelnök, hogy a bankokra és bankárokra Magyarországon ezentúl kizárólag a kajmán-szigeteki törvények vonatkoznak, akkor majd békén hagynak bennünket, és megkapjuk a várva várt pénzügyi véd?hálót. Egy frászt! Akkor jönnek az újabb követelések, mint például a munkahelyvédelmi akcióterv visszavonása meg a többi, Varga Mihály f?tárgyaló tájékoztatása szerint máris meglebegtetett elvárás. Többek között az is, hogy a kormány vonja vissza a családi adókedvezmények rendszerét és az egykulcsos adót. S?t, jól értesült informátorok úgy tudják, az IMF máris követelni kezdte a közösségi közlekedés kivéreztetését (két éve negyvenmilliárd forintot akartak innen elvetetni – a magyar meg menjen, amivel tud), továbbá a nagy nehezen visszavásárolt állami, önkormányzati cégek, mint a Mol vagy a pécsi és a f?városi vízm? újbóli privatizációját.

Ja, és a két év szünet után nagy kegyesen Budapestre érkezett nagyurak és hölgyek máris nyilvánvalóvá tették: csak úgy pénzügyi garanciát nem adnak, muszáj pénzt is kérnünk. Még a végén kamatot sem fizetnének a pofátlan magyarjai!

Függetlenül attól, hogy a világ pénzügyi viharaiban ma elkerülhetetlen szükségsz?ségnek t?nik a kiegyezés az IMF-fel, gondolkozzunk el egy kicsit! Kik ezek az emberek, milyen érdekeket szolgálnak, mit akarnak, és kiket képviselnek egyáltalán? Fölöttébb gyanús, hogy a világ nagy pénzügyi befektet?i csak abba az országba hajlandóak invesztálni, amelynek a „szélvéd?jére” ki van ragasztva az IMF-matrica. Maffiaszagú a dolog…

Az odáig rendben van, hogy a világ nagyhatalmai létrehoztak olyan szervezeteket, mint az IMF és a világbank, amelyek akkor is hajlandók egy-egy ország hitelezésére, támogatására, ha a piac valamilyen oknál fogva ezt nem hajlandó megtenni. Így elkerülhet?, hogy mondjuk egy Soros György-féle gátlástalan valutamachináció válságba sodorjon egy egész földrészt, vagy hogy egy-egy államcs?d miatt géppuskához nyúljanak a népek. Az elv tehát jó, de mi történik akkor, ha ezekben a dollármilliárdokkal kitömött szervezetekben átveszik a hatalmat a machinátorok? Mint egy C kategóriás hollywoodi filmben. Mert mi másért kötnék a hitel folyósítását átlátszó, kizárólag a világ nagybefektet?inek és multinacionális céghálózatainak kedvez? engedményekhez?

A magyar kormány a gyurcsányi id?k világrekorder, tíz százalék körüli államháztartási hiányát három százalék közelébe szorította. Ezzel európai mércével mérve hazánk a legfelel?sebben gazdálkodó országok közé került. Két év alatt szintén európai rekordot állítottunk fel a Medgyessy–Gyurcsány-féle felvett hitelek lázas visszafizetésével. Milyen bizonyíték kell még arra, hogy Magyarország hitelképes, és miért hitelképesebb az IMF szemében egy vadkapitalista, elszegényített és az állami gondoskodástól megfosztott ország? Nem lehet nem idézni itt Peter Doyle-nak, az IMF múlt hónapban nagy botrányt keltve távozó vezet? közgazdászának búcsúlevelét, amelyben azt írja, hogy alkalmatlan emberek ülnek a valutaalap élén, akik nem gyógyították, hanem csak súlyosbították a világgazdaság válságát.

A keddi, szerdai tárgyalások után úgy idézte az egyik internetes lap az IMF-delegáció egy tagját, hogy „volt egy kellemes vacsorájuk Varga Mihállyal és egy kellemetlen találkozójuk Orbán Viktorral”.

És ez így is van rendjén. Nagyapám azt mondta, hogy a háború el?tt az iparoskör báljából észrevétlenül kitáncoltatták a parkettr?l a leányos anyukákban aggodalmat kelt? rosszlányokat. Reméljük, az IMF-tárgyalásokon most is az eszénél van a kormány. Ha így van, akkor táncoltasson csak bátran, elegánsan, miniszterelnök úr!
Huth Gergely - mno.hu

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ

Ajánló